

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی

٢٠٢٤ ی زاینی

٢٧٢٤ ی کوردی

ژماره (٦٠)

گۆڤاری ئەكادیمیای كوردی

ژماره (٦٠) ٢٧٢٤ی كوردی ٢٠٢٤ی زایینی

سەرۆکی ئەكادیمیای كوردی و خاوەن ئیمتیازی گۆڤار
حه مه سه عید حه سه ن كه ریم

سەر نووسەر:

پ.د. کاروان عومەر قادر

بەرپێوه بەری نووسین:

د. پەخشان فەهمی فەرحو

دەستە ی نووسەران:

- پ.د. قەیس کاکل توفیق

- پ.د. موحسین ئەحمەد عومەر

- پ.د. بەختیار سەجادی

- پ.د. فەرهاد قادر توفیق

- پ.ی.د. عەبدولواحید ئیدریس شەریف

- پ.ی.د. نەوزاد ئەسوەد ئەحمەد

- د. لەزگین عەبدولرەحمان ئەحمەد

دەستە ی پراویژکاران:-

- پ.د. میشل لیزەنبیرگ

- پ.د. مارتین فان برونسن

- پ.د. جەلیلی جەلیل

- پ.د. سەڵح ئاکین

- پ.د. جەعفەر شەیخولئیسلامی

- پ.د. عەبدولرەحمان ئەداک

- پ.د. هاشم ئەحمەد زاده

رۆلی هه‌ندیك له هونه‌ره جوانکاریه‌كان له گۆرانی ئاسۆی پیشبینی خوینهردا (شعیری چهند شاعیریکی کلاسیزمی کوردی به‌نموونه)

د. ریبین خلیل قادر

به‌شی زمانی کوردی - کۆلیژی په‌روه‌رده -

زانکۆی سه‌لاحه‌دین

Rebeen.qader@su.edu.krd

پوخته:

له‌په‌خه‌ی نوێ و هاوچه‌رخدا بایه‌خدا به‌خوینهر و مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل دهق و تیگه‌یشتن و لیکدانه‌وه‌ی نه‌یسی و واتا‌کانی یه‌کیکه‌ له‌ خاله‌ گرینگه‌کان، یه‌کیکه‌ له‌ لایه‌نانه‌ی پێوه‌ندیی راسته‌وخۆی به‌ و بابه‌تانه‌وه‌ هه‌یه‌ ئاسۆی پیشبینی خوینهر یان وه‌رگه‌ره. ئاسۆی پیشبینی خوینهر چه‌مکیکه‌ یاوس دایه‌تئاوه‌ و بریتیه‌ له‌ کۆمه‌لیک ئه‌زموون و گریمان و پێوه‌ر و پیشبینی لای خوینهر که‌ به‌ هۆیانه‌وه‌ پێشوازی له‌ دهق ده‌کات و لیکه‌ ده‌داته‌وه‌. ئه‌م حاله‌ته‌ له‌ ره‌وانبێژیدا هه‌ستی پێ‌کراوه‌، به‌تایبه‌ت کاتیک له‌ توێژینه‌وه‌ی ره‌وانبێژیدا بایه‌خ به‌ مه‌سه‌له‌ی میکانیزمه‌کانی وه‌رگرتنی دهق دراوه‌. ئه‌گه‌ر هاتوو دهق له‌گه‌ل (مقتضی الحال) یه‌کی گرتیه‌وه‌، ئه‌وا له‌نیوان ئاسۆی دهق و ئه‌وه‌ی دهق پێشکه‌شی کردوو له‌گه‌ل ئاسۆی پیشبینی خوینهر هاوته‌ریب و کیشه‌ بو‌ ئاسۆی پیشبینی خوینهر دروست نابیت، به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌قه‌که‌ له‌میانێ ئه‌و لادانه‌ی تێیدا یه‌ له‌ (مقتضی الظاهر) لای دا؛ واته‌ ئه‌وه‌ی خوینهر پیشبینی ده‌کات و نه‌بوو، ئه‌وا په‌گه‌زی له‌ناکاوی و سه‌رسوپمان لای خوینهر و وه‌رگر روو ده‌دات، که‌ هانی خوینهر ده‌دات ئه‌و لادانه‌ بدۆزیتیه‌وه‌ به‌ پشتبه‌ستن به‌ ئاسۆیه‌ک که‌ له‌ توانایدا هه‌بیت له‌ واتایه‌ تی‌ بگات که‌ ده‌قه‌که‌ له‌خۆی گرتوو. چه‌ندین هونه‌ری جوانکاری هه‌ن که‌ کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌یان له‌ دروستکردنی سه‌رسوپمانی له‌ خوینهردا و پێچه‌وانه‌ی ئاسۆی چاوه‌روانی خوینهرن هه‌یه‌، خوینهریش سه‌ری سو‌ر ده‌مێنیت له‌وه‌ی چاوه‌رپێ ده‌کرد و پیشبینی ده‌کرد، بۆیه‌ ده‌بێت ناکۆکی له‌ نیوان ئاسۆی دهق و ئاسۆی چاوه‌روانییه‌که‌یدا هه‌یه‌، ئینجا ئاسۆی چاوه‌روانی خوینهر ده‌گۆریت، چونکه‌ خوینهر چاوه‌روانی شتیک ده‌کات و ده‌قه‌که‌ شتیکێ دیکه‌ ده‌لێت.

کلیله‌وشه: جوانکاری، ئاسۆی پیشبینی خوینهر، ستراتیژییه‌تی بونیادانی واتا، خوینهر، دهق.

پێشه‌کی

ناوێشانی توێژینه‌وه

ئهم توێژینه‌وه‌یه به ناوێشانی ”رۆڵی هه‌ندیك له هونه‌ره جوانكاریه‌كان له گۆرانی ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ردا، شیعری چه‌ند شاعیریکی کلاسیزمی کوردی به‌ نمونه‌،” هه‌ولێکه بۆ خۆبندنه‌وه‌یه‌کی هاوچه‌رخانه‌ی شیعری کلاسیزمی کوردی له پوانگه‌ی میتۆده‌ په‌خه‌یه‌ نوێ و هاوچه‌رخه‌كانه‌وه، به‌تایبه‌تیش لێکدانه‌وه‌ی هونه‌ره‌ ره‌وانبێژییه‌ به‌کارهاتووه‌كان له شیعری کلاسیزمی کۆدیدا له پوانگه‌ی تیۆری وه‌رگرتن به‌گشتی و چه‌مکی ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ری (یاوس) به‌تایبه‌تی. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول دراوه‌ کاریگه‌ری هونه‌ره‌ جوانكاریه‌كان له گۆرانی ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ر روون بکێته‌وه. توێژینه‌وه‌که خۆی له لێکدانه‌وه‌ و خۆبندنه‌وه‌ ته‌قلیدییه‌كان بۆ هونه‌ره‌ جوانکاریه‌کانی دێره‌ شیعرییه‌كان به‌دوور گرتووه‌.

گرنگی توێژینه‌وه

گرنگی و باه‌خی ئهم توێژینه‌وه‌یه له‌وه‌دایه‌ که هه‌ول دراوه‌ پاشماوه‌ی شیعری کۆن و کلاسیزمی کوردی له پوانگه‌ی تیۆر و میتۆدیکه‌ په‌خه‌یه‌ی هاوچه‌رخه‌وه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا بکێت، به‌تایبه‌تیش بابه‌تیکه‌ی وه‌کو ره‌وانبێژی کۆن که زۆریک له‌م توێژینه‌وه‌کان له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر رێچه‌که‌ کۆن و ته‌قلیدییه‌که‌ ده‌رۆن و ئاسایی هونه‌ره‌ ره‌وانبێژییه‌كان له‌ دێره‌ شیعرییه‌کاندا راقه‌ ده‌که‌ن و ته‌نیا وه‌ستایی و ده‌ستپه‌نگینی شاعیره‌كان له‌م باره‌یه‌وه‌ پێشان ده‌ده‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی کاریگه‌رییه‌کانی ئهم ته‌کنیک و هونه‌رانه‌ له پوانگه‌ی په‌خه‌ی نوێ و هاوچه‌رخه‌وه‌ له‌سه‌ر وه‌رگر و خۆینه‌ردا روون بکه‌نه‌وه‌.

میتۆدی توێژینه‌وه

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا پێرپه‌وی تیۆری وه‌رگرتن و له‌نیو ئهم تیۆره‌شدا پێرپه‌وی تیۆر و بۆچوونه‌کانی (هانز رۆبیرت یاوس) کراوه، به‌تایبه‌تیش خۆبندنه‌وه‌ی شیعره‌كان له پوانگه‌ی (ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ر)ه‌وه‌.

که‌ره‌سته‌ی لیتۆژراو و سنووری توێژینه‌وه

ئهو ده‌قانه‌ی له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا وه‌کو که‌ره‌سته‌ به‌کار هێناون چه‌ند دێره‌ شاعیریکی چه‌ند شاعیریکی کلاسیزمی

کوردین (به‌ زاری کرمانجی خواروو)، که بریتین له: نالی، حاجی قادری کۆیی، شیخ په‌زای تاله‌بانی، چه‌مدی.

پلانی توێژینه‌وه

توێژینه‌وه‌که له پێشه‌کی و دوو به‌شی سه‌ره‌کی پێک هاتووه‌ و له‌ کۆتاییشدا نه‌جمه‌کان و لیستی سه‌رچاوه‌کان خراونه‌ته‌ روو. به‌شی یه‌که‌م تایبه‌ته‌ به‌ (ئاسۆی پێشبینی و هونه‌ره‌ جوانکاریه‌کان) و له‌ سێ ته‌وه‌ره‌ پێک هاتووه‌. له‌ ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌مدا چه‌مکی ئاسۆی پێشبینی خراوه‌ته‌ روو. له‌ ته‌وه‌ره‌ی دووه‌مدا ستراتیژییه‌تی ئاسۆی پێشبینی له‌ بونیادنانی واتا له‌ ده‌قدا خراوه‌ته‌ روو. ته‌وه‌ره‌ی سێیه‌میش تایبه‌ته‌ به‌ هونه‌ره‌ جوانکاریه‌کان و رۆلیان له‌ گۆرانی ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ردا. به‌شی دووه‌میش پراکتیکیه‌ و هه‌ول دراوه‌ رۆلی هونه‌ره‌ جوانکاریه‌کان له‌ گۆرانی ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ردا به‌ نمونه‌ی شیعری کلاسیزمی کوردی روون بکێته‌وه‌.

به‌شی یه‌که‌م: رۆلی هه‌ندیك له هونه‌ره‌ جوانکاریه‌كان له گۆرانی ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ر
ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: چه‌مکی ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ر
(افق الأنتظار القارئ)

ئهم زاراوه‌یه‌ له‌ زمانی کوردیدا زاراوه‌ی (ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ر - وه‌رگر) یان (ئاسۆی چاوه‌پروانی خۆینه‌ر - وه‌رگر) ی بۆ به‌کار ده‌هێنرێت. له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا زاراوه‌ی (افق الأنتظار القارئ - المتلقي) یان (افق التوقع القارئ - المتلقي) بۆ به‌کار ده‌هێنرێت، و له‌ زمانی ئینگلیزیدا زاراوه‌ی (Horizons of Expectation) ی بۆ به‌کار ده‌هێنرێت. ئهمه‌ یه‌کنیکه‌ له‌و زاراوانه‌ی که تیۆری وه‌رگرتنی (یاوس) ی له‌سه‌ر دامه‌زراوه‌ و (یاوس) به‌ کاریگه‌ری هه‌ر یه‌که‌ له‌ (گادامیر) و (کارل پۆپه‌ر) چه‌مکی ئهم زاراوه‌یه‌ی له‌ بواری فه‌لسه‌فه‌وه‌ بۆ نیو په‌خه‌ی ئه‌ده‌بی و تیۆری وه‌رگرتن گواسته‌وه‌؛ که‌واته‌ زاراوه‌که‌ به‌گۆیره‌ی بواری فه‌لسه‌فه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ نوێ نییه‌. (یاوس) زاراوه‌که‌ی له‌ دوو زاراوه‌ی تری ئهم دوو فه‌یله‌سوفه‌ دروست کردووه‌ و ”چه‌مکی (ئاسۆ) ی له‌ (گادامیر Gadamer) وه‌رگرت و له‌گه‌ڵیدا چه‌مکی (چاوه‌پروانی) که له‌ چه‌مکی (نشوستی چاوه‌پروانی) لای (کارل پۆپه‌ر Karl R. Popper) وه‌ریگرتبوو پێکی هیناوه‌“

خوێنه‌ردا هه‌یه. له‌ لایه‌کی تره‌وه، مه‌به‌ست له‌ وه‌ مه‌یله‌ ده‌روونییه‌ی که‌ له‌ تیۆری وه‌رگرتندا شیکاری ئه‌ده‌بی خۆی لێ‌ پزگار ده‌کات بریتیه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی لایه‌نی ده‌روونی ده‌قنوس، که‌ له‌ په‌خه‌ی کۆندا له‌ خوێندنه‌وه‌ی ده‌ق و شیکردنه‌وه‌یدا پشت به‌ زانیاریانه‌ ده‌به‌سترا که‌ له‌سه‌ر ده‌قنوسه‌که‌ هه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ی خوێندنه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی له‌ ژێر رۆشنایی خودی ده‌قنوسه‌که‌وه‌ بێت، که‌ ئه‌مه‌ له‌ په‌خه‌ی نوێ و هاوچه‌رخدا بایه‌خی پێ‌ نه‌دراوه.

(یاسوس) ئه‌م زاراوه‌یه‌ی به‌ مه‌به‌ستی خسته‌نپرووی تیۆره‌که‌ی له‌باره‌ی توێژینه‌وه‌ له‌ ده‌قی ئه‌ده‌بیدا به‌کار هێناوه و جگه‌ له‌مه‌ش هه‌ولێ داوه له‌میانێ ئه‌م زاراوه‌یه‌وه‌ رۆلی ئه‌زموون و شاره‌زایی خوێنه‌ر له‌ ئاوێته‌بوون و لیکدانه‌وه‌ی ده‌ق و تیگه‌یشتن لێ‌ی به‌کار هێناوه. ئه‌گه‌رچی (یاسوس) خۆی پێناسه‌یه‌کی ته‌واو و گشتگیری بۆ چه‌مکی (ئاسۆی چاوه‌پروانی) نه‌کردوه، به‌لام ده‌کریت بلێین ئاسۆی پێشبینی یان چاوه‌پروانی بریتیه‌ له‌:

- بریتیه‌ له‌ سیسته‌میک له‌ پێوه‌ و سه‌رچاوه‌ بۆ کۆمه‌ڵی خوێنه‌ر له‌ ساتیکی میژووویی دیاریکراودا، که‌ له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌م پێوه‌ و سه‌رچاوانه‌وه‌ ده‌قیکی ئه‌ده‌بی ده‌خوێنێته‌وه‌ و له‌ پرووی ئیستاتیکیه‌وه‌ هه‌له‌سه‌نگینرێت (بشر، د.س.ط، ٢٣٣).

- ئه‌و مه‌ودایه‌یه‌ که‌ پرۆسه‌ی بونیادی واتا و دیاریکردنی هێله‌ سه‌ره‌تایه‌کانی شیکردنه‌وه‌ی ده‌قی تیدا ئه‌نجام ده‌درێت و له‌میانێ لیکدانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیه‌وه‌ رۆلی خوێنه‌ری پێ‌ ده‌ستنیشان ده‌کریت، که‌ به‌ سه‌نته‌ری چێژ له‌ ئیستاتیکای وه‌رگرتندا داده‌نرێت (صالح، ١٩٩٩، ٤٥).

- بریتیه‌ له‌ کۆمه‌ڵیک ئه‌زموون و گریمانان و پێوه‌ و پێشبینی لای خوێنه‌ر که‌ به‌ هۆیانه‌وه‌ پێشوازی له‌ ده‌ق ده‌کات و لێکی ده‌داته‌وه‌ (قصاب، ٢٠٠٧، ٢٢١-٢٢٢).

ئاسۆی چاوه‌پروانی پردی پێوه‌ندی نیوان و ده‌ق و خوێنه‌ره‌ و په‌نگدانه‌وه‌ی پێوه‌ندی کارلیککردنی ئیوانیانه‌. له‌ هه‌مان کاتیشدا پردیکی پێوه‌ندیشه‌ له‌ نیوان ده‌قنوس و خوێنه‌ردا،

(محمد، ١٩٩٩، ١٠٩). له‌ هه‌ردوو زاراوه‌که‌وه‌ زاراوه‌یه‌کی تری داھێنا به‌ ناوی (ئاسۆی چاوه‌پروانی) و پێی وابوو که‌ ئه‌م دوو زاراوه‌یه‌ که‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌ی میژوودا به‌کارهێناون، له‌ توانایاندا هه‌یه‌ بۆچوون و هیوای ئه‌و له‌باره‌ی گرنگی وه‌رگر له‌ تیگه‌یشتن له‌ ئه‌ده‌ب و میژوووه‌که‌ی به‌سه‌لمێنن.

(یاسوس) پێی وایه‌ که‌ سیسته‌می سه‌رچاوه‌یی ئاسۆی پێشبینی به‌ره‌می سێ هۆکاری سه‌ره‌کییه‌ و له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت: ده‌کریت شیکاری ئه‌زموونی ئه‌ده‌بی له‌ خواست و مه‌یله‌ ده‌روونییه‌ی که‌ هه‌ره‌شه‌ی لێ‌ده‌کات پزگاری بێت، ئه‌گه‌ر به‌ نیازی ئه‌وه‌ بێت ئاسۆی چاوه‌پروانی وه‌رگره‌یه‌که‌مه‌کانی خۆی دا‌پڕی‌تته‌وه‌ به‌ مه‌به‌ستی وه‌سفکردنی پرۆسه‌ی وه‌رگرتنی ئه‌و کاریه‌گرییه‌ ئه‌ده‌بیه‌ی که‌ به‌ره‌می دینیت، ئه‌مه‌ش واته‌ دووباره‌ دا‌رشتنه‌وه‌ی ئه‌و سیسته‌مه‌ سه‌رچاوه‌یییه‌ی (المرجعی) که‌ له‌ توانایدایه‌ به‌شیوه‌یه‌کی بابه‌تییانه‌ دیاری بکریت که‌ بۆ هه‌ر کاریکی ئه‌ده‌بی له‌و ساته‌وه‌خته‌ میژووویییه‌ی تیدا ده‌رکه‌وتوه‌ به‌ره‌می سێ هۆکاری سه‌ره‌کییه‌:

- ئه‌زموونی پێشوی وه‌رگر له‌و ژانره‌ ئه‌ده‌بیه‌ی که‌ به‌ره‌مه‌که‌ سه‌ر به‌و ژانره‌یه‌.
- شیوه‌ و ناوه‌رۆکی به‌ره‌مه‌کانی پێشووتر که‌ پێویسته‌ له‌ به‌ره‌مه‌ نوێیه‌که‌دا بزانی‌ت.
- دژیه‌کی و جیاوازی له‌ نیوان زمانی شیعی و زمانی کرداره‌کی و له‌ نیوان جیهانی خه‌یالی و واقعی رۆژانه‌دا (یاسوس، ٢٠١٤، ٦٣).

بابه‌ته‌که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ مه‌سه‌له‌ی پێوه‌ندی نیوان خوێنه‌ر و ئه‌و ده‌قه‌ی پێشوازی لێ‌ ده‌کات و وه‌ریده‌گریت و ئاوێته‌ی ده‌بیت، که‌ ئه‌مه‌ش پێوه‌ندی به‌ شاره‌زایی و ئه‌زموون و زانیارییه‌ پێشوه‌خته‌کانی خوێنه‌ر و وه‌رگره‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌باره‌ی ده‌قه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانه‌وه‌ هه‌یانه‌. یان ئه‌و فۆرم و ته‌کنیک و بابه‌تانه‌ی پێشتر خوێنه‌ر له‌ ده‌قی تردا درکی پێ‌ کردوون و دواتریش له‌ ده‌قی تردا هه‌ستیان پێ‌ ده‌کات، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ سروشتی گوتاری ئه‌ده‌بی جیاوازییه‌کی زۆری له‌گه‌ڵ جوهره‌کانی تری گوتاردا هه‌یه‌، چونکه‌ زمان له‌م دوو جوهره‌ گوتاره‌دا جیاوازییان زۆره‌. هه‌موو ئه‌مانه‌ رۆلیان له‌ بونیادنانی ئاسۆی پێشبینی

پیشینی خوینەر هاوتەریب دەبن (عبید، ۲۰۱۳، ۷۶-۷۷). لێرەدا لە روانگە (یاوس) هەو کاتیک ئاسۆ دەقە کە و ئاسۆ پیشینی خوینەر بە یەک دەگەن، سێ حالت لە پیشینی خوینەر دا روو دەدات، کە بریتین لە:

- نائومیدبوون (تخیب)
- وەلامدانەوه (استجابە)
- گۆڤان (تغییر)

تەنیا دەق و پێدراوەکانی دەق لە پرووی بونیادی فۆرم و واتاوە کاریگەرییان لەسەر ئاسۆ پیشینیدا نییە، بەلکو هەندیک هۆکاری تر هەن لە دەرهەوی خودی دەق کاریگەرییان لەسەر پیشینیەکانی خوینەر دا هەیە، کە زۆرجار پێوهندیان بە دەقنوسەوه هەیە.

تەوهەری دووهم: ستراتژییەتی ئاسۆ پیشینی و میکانیزمی بونیادنانی واتا

یەکیک لەو میکانیزمانە (یاوس) کە بەهۆیەوه دەتوانرێت واتای دەقی لەسەر بونیاد بنرێت، لە هەمان کاتیشدا پرۆسەی ناوێتەبوون و لێکدانەوهی پێوه بەندە بریتییه لە (ئاسۆ پیشینی) خوینەر. هەر خوینەرێک کاتیک دەقێک دەخوینێتەوه یان وەریدەگرێت، ئەوا ئاسۆیەکی پیشینی پیشوختە هەیە کە بەهۆیەوه پیشوازی لەو دەقە دەکات، بۆیە ئاسۆ پیشینیەکی دەخاتە گەر بۆ ئەوهی بەهۆیەوه لە دەقە کە وردییتەوه و لێکدانەوهکانی دەست پێ بکات بەگوێرە ئاسۆ پیشینیەکی کە هەیەتی، کە یەکیک لەو لایەنانە لە ئاسۆ پیشینی خوینەر دا نامادەیی هەیە مەسەلە واتایە و ئاسۆ پیشینی خوینەرەکان رۆلیان لە راقەکردن و لێکدانەوهی واتای دەقدا هەیە، کە زۆرجار رەنگ بیت ئەو واتایە لای خوینەر هەیە لەگەڵ واتای دەقە کە یەک نەگرێتەوه، بەمەش خوینەر تووشی جوړیک لە تێرامان و وردبوونەوهی زیاتر بکات بە مەبەستی هەولندان بۆ گۆڤرینی ئاسۆ پیشینی خوێ و بونیادنانی ئاسۆیەکی تر، تاوەکو بتوانێت لێکدانەوهی دروست بۆ واتای دەقە کە بکات، چونکە هەر دەقێک هەلگری کۆمەلێک نیشانەیه و هەر نیشانانەیه کیش بارگاوێیە بە چەند مەدلۆلیک و رەنگ بیت هەمان ئەو مەدلۆلە نەبێت کە لە زینیی

چونکە دەقنوس ئاسۆ چاوهروانییەکی خۆی لە بونیادنانی دەقە کە چ لە پرووی فۆرم و تەکنیکەوه بیت، یان لە پرووی بونیادی واتاییەوه بیت، ئەمەش بۆ قایلکردنی خوینەر و وەرگرەکانی دەقەکانی بۆئەوهی پرۆسەی پێوهندیکردن و گەیاندن لە دەقنوسەوه بۆ خوینەر بیتە دی. خوینەریش ئاسۆ پیشینیەکی خۆی وەکو هۆکار و پێوهریک بەکار دێت بۆ قبوڵکردنی دەقە کە یان رەتکردنەوهی، کە هەر ئەم ئاسۆیەشە یارمەتی خوینەر دەدات "بۆ پێکھێنانی هەستی ئیستاتیکیانە خۆی، ئەمەش پابەندی دەکات بەوهی گفتوگۆکاریکی باشی دەقە کە بیت" (الزیود، ۱۴۲۷، ۳۴۳). بۆیە کاتیک دەقێک لەلایەن دەقنوسەوه بەرھەم دێت ئەوا "شێوازی وەلامدانەوهی بۆ پیشینی کۆمەلێ وەرگرە یەکەمەکانی یان تێپەراندنی یان نائومیدکردنی یان بەرپەچدانەوهی بە پێوهریک دادەنرێت بۆ بریاردان لەسەر بەها ئیستاتیکیەکانی. مەودای ئیستاتیکی نیوان ئاسۆ پیشینی و کار ئەدەبیە کە و لە نیوان ئەوهی کە ئەزموونە ئیستاتیکیە پێشوو پیشکەشی دەکات لە شتە ناشناکان و لەگەڵ گۆڤانی ئەو ئاسۆیە کە پێویستە بو پیشوازیکردن و وەرگرتنی کاریکی نوێ، ئەوا بە خالی سەرەکی لە ئیستاتیکی وەرگرندا دادەنرێت کە بەهۆیەوه تاییە ئەندییە هونەرێیەکانی کاری ئەدەبی پێ دیاری دەکرێت" (یاوس، ۲۰۱۶، ۵۹). بۆیە ئەگەر مەودای ئیستاتیکی نیوان ئاسۆ پیشینی خوینەر و ئاسۆ دەقە کە فراوانتر بوو، ئەوا ئەو دەقە کاریگەری لەسەر ئاسۆ پیشینی و چێژی ئیستاتیکی خوینەر دا دەبێت و دەبێتە هۆی گۆڤانی ئاسۆ پیشینی و لە ئەنجامیشدا شتیکی نوێی لێ بەرھەم دێت و دەبێتە هۆی گۆڤانی بەها ئەدەبی و ئیستاتیکیەکانی خوینەر. ئەگەر ئەو مەودایەش لە نیوان ئاسۆ پیشینی خوینەر و ئاسۆ دەقە کە مەتر بوو، ئەوا دەقە کە هیچ کاریگەریەکی لەسەر خوینەرە کە نابێت و تەنیا دووبارەبوونەوهی هەمان ئەزموونی پیشووتری دەبێت، بۆیە ئەگەر هەر دەقێک ئەوهی پیشکەشی دەکات لەگەڵ ئەوهی وەرگر چاوهروانییەتی و پیشینی دەکات لەو دەقە دا تەبا و وەکو یەک بوون، ئەوا ئەو دەقە هیچ گۆڤانیکی روو نادات و هەردوو هێلی دەقی ئەدەبی و ئاسۆ

لهو ئەزموون و شارەزایی و زانیاریانە پێوهندیان بە واتا و دەلالەتی ئەو نیشانانەوه هەیه که لەنێو دەقه ئەدەبیەکاندا بەکار هێنراون، بۆیه واتای نوێ بۆ دەقی ئەدەبی دروست دەبێت "لە ئەنجامی کۆمه‌ککردنی دوو توخم که یه‌کیان ئاسۆی پێشبینی (افق التوقعات) یه‌ ئەو ره‌هه‌ندانە‌ی کاره‌که‌ گریمانه‌ی ده‌کات و دووه‌میان ئەزموون (التجربة) یه‌، واته‌ ئەو ره‌هه‌ندانە‌ی که وه‌رگر به‌پێی ئەزموونی خۆی ته‌واوی ده‌کات" (عبید، ۲۰۱۳، ۵۸).

هه‌ر کاتیک خۆینه‌ر ده‌قیک ده‌خۆینێته‌وه‌ ئەگه‌ر واتای ده‌قه‌که‌ له‌گه‌ڵ ئەو واتایه‌ی له‌ ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ره‌که‌دا هه‌یه‌ یه‌کی گرته‌وه‌، ئەوا ئەو ده‌قه‌ هه‌یج گۆران و جیاوازیه‌ک له‌ ئاسۆی خۆینه‌ره‌که‌دا دروست ناکات و کاریگه‌ری به‌سه‌ر خۆینه‌ره‌که‌دا نابێت. له‌ هه‌مان کاتدا ئەگه‌ر هه‌مان خۆینه‌ر ده‌قیکی تری خۆینده‌وه‌ و ئەوه‌ی له‌نێو ده‌قه‌که‌دا هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئاسۆی پێشبینی خۆینه‌ره‌که‌ یه‌کی نه‌گرته‌وه‌، به‌تایه‌تیش له‌ مه‌سه‌له‌ی (واتا) ی ده‌قه‌که‌ خۆینه‌ره‌که‌ له‌ واتای ده‌قه‌که‌ تی نه‌گه‌یشته‌ و له‌مپه‌ر له‌ پرۆسه‌ی گه‌یاندن و تێگه‌یشته‌ن دروست بوو، ئەوا خۆینه‌ری ئەم ده‌قه‌ هه‌لۆپسته‌یه‌ک ده‌کات و له‌وه‌ ده‌گات که له‌ ئاسۆی پێشبینیه‌که‌یدا کیشه‌یه‌ک هه‌یه‌ و هاوتای ئەوه‌ نییه‌ که ده‌قه‌که‌ پێشکه‌شی کردووه‌، بۆیه‌ هه‌ولده‌دات به‌ ئاسۆی پێشبینیه‌که‌یدا به‌چێته‌وه‌ و گۆرانکاری تیدا بکات. بابه‌ته‌که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ جو‌ری نیشانه‌کان و پێوه‌ندی واتایی نێوان دال و مه‌دلوله‌کانیان له‌نێو هه‌ر ده‌قیکدا، چونکه‌ "زۆرجار ده‌قه‌که‌ ناماژه‌ بۆ شتیکی تر ده‌کات جیاواز له‌وه‌ی نیشانی ده‌دات یان ده‌رده‌که‌وێت یان جگه‌ له‌وه‌ی که‌ وا دیاره‌ مه‌به‌ستێتی. لێره‌وه‌ له‌سه‌ر وه‌رگر پێویست ده‌کات بۆ شیکردنه‌وه‌ی نه‌هێنیه‌کانی زمانی په‌مزی" (سحلول، ۲۰۰۱، ۶۴) ده‌قه‌که‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی زمانی ئەدەب زمانیکه‌ جیاوازه‌ له‌ زمانی ئاسایی و زمانیکه‌ ده‌بێته‌ هۆی ناهاته‌بایی له‌ نێوان ده‌ق و خۆینه‌ردا، چونکه‌ ئەو نیشانانە‌ی له‌م زمانه‌ به‌کار دێن نااسایی و لادانی واتاییان تیدا پرووی داوه‌ و بارگاوین به‌ چه‌ندین واتا که‌ زۆرجار خۆینه‌ر و وه‌رگر درکیان پێ ناکات و له‌ مه‌به‌ستیان تی ناگات. ئاسایه‌ که‌ له‌ می‌شکی هه‌ر خۆینه‌ر و وه‌رگرێکدا

خۆینه‌ردایه‌، بۆیه‌ ئاسۆی پێشبینی "نوینه‌رایه‌تی ئەو فه‌زایه‌ ده‌کات که‌ پرۆسه‌ی بونیادنانی واتا و دیاریکردنی هه‌نگاه‌ ناوه‌ندیه‌کانی شیکردنه‌وه‌ له‌ رێگه‌یه‌وه‌ روو ده‌دات، هه‌روه‌ها رۆلی خۆینه‌ر له‌ به‌ره‌مه‌پێنانی واتا له‌ رێگه‌ی لێکدانه‌وه‌ی ئەدەبییه‌وه‌ دیاری ده‌کات که‌ به‌ چه‌قی چێژ داده‌نرێت له‌ ئیستاتیکای وه‌رگرتندا" (صالح، ۱۹۹۹، ۴۵). ئاسۆی پێشبینی "واتای تیدا بونیاد ده‌نرێ و چه‌شه‌ی ئەدەبی وه‌رگر دیاری ده‌کات" (عبید، ۲۰۱۳، ۷۴). خۆینه‌ر هه‌لگری ئاسۆیه‌کی تایه‌تیه‌ که‌ به‌ تێپه‌ربوونی کات و ئەزموون و زانیاری و پۆشنیبری خۆی بونیادی ناوه‌، کاتیکیش رووبه‌رووی ده‌قیک ده‌بێته‌وه‌ سه‌ره‌تا به‌م ئاسۆیه‌وه‌ پێشوازی لێ ده‌کات و وه‌ریده‌گرێت. له‌ هه‌مان کاتیدا خۆینه‌ر مافی لێکدانه‌وه‌ی جو‌راوجو‌ری بۆ واتای ده‌قه‌که‌ هه‌یه‌، جا ئەم لێکدانه‌وانه‌ دروست بن یان نادروست، له‌ واتای ده‌قه‌که‌وه‌ نزیک بن، یان دوور، ئەمه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ توانستی خۆینه‌ره‌که‌ و ئەزموون و شارەزایی و وردیی خۆینده‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌ی خۆینه‌ره‌که‌وه‌. گرنگ ئەوه‌یه‌ که‌ خۆینه‌ر مافی لێکدانه‌وه‌ی هه‌یه‌ و له‌م پرۆسه‌ی لێکدانه‌وه‌شدا مافی سه‌ره‌له‌نوێ به‌ره‌مه‌پێنانه‌وه‌ی واتای نوێی بۆ ده‌ق هه‌یه‌، چونکه‌ له‌ په‌خه‌ی هاوچه‌رخدا "پێشوازیکردنی ده‌ق بایه‌خ به‌ خۆینه‌ر و پرۆسه‌ی خۆینده‌وه‌ و دیاریکردنی واتای ده‌ق و لێکدانه‌وه‌ی ده‌دات" (الویلی و البازعی، ۲۰۱۳)، لێره‌وه‌ پرۆسه‌ی به‌ره‌مه‌پێنانی واتای ده‌ق ده‌گۆڕێته‌وه‌ بۆ خۆینه‌ر، که‌ ئەمه‌ش له‌ ئیستاتیکای وه‌رگرتندا به‌ چه‌قی چێژی ئەدەبی داده‌نرێت. له‌ ئاسۆی پێشبینی هه‌ر خۆینه‌رێکدا که‌ ئەزموون و شارەزایی و زانیاری سه‌باره‌ت به‌ خۆینده‌وه‌ی ده‌قی ئەدەبی تیدایه‌، (که‌ به‌ تێپه‌ربوونی کات و هه‌ولدانێ خۆینه‌ر بۆ شارەزابوونی له‌ چه‌مکی ئەدەب و ژانره‌کانی بونیاد نراوه‌، جا ئەم ئەزموون و شارەزایی و زانیاریانە پێوه‌ندیان به‌ ناوه‌وه‌ی ده‌ق و بونیادی هونه‌ری و ته‌کنیک و ئیستاتیکای ده‌قه‌وه‌ هه‌بێت یان پێوه‌ندیان به‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌ق و بابه‌ت و بیرێ ده‌قی ئەدەبییه‌وه‌ هه‌بێت)، هه‌موو ئەمانه‌ ده‌بنه‌ پێوه‌ر بۆ خۆینه‌ر و رێنیشاندەر ده‌بن له‌ چۆنیتیی مامه‌له‌کردنی خۆینه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌قدا. به‌شیک

ئاسۆی پېشبینیه كهی پېشبینی وانای لههه جوړه ناكات و له بهرامبهر شیعری وادا دهسته وهستان ده بیته. ئەمهش وا دهكات خوینهر به ئاسۆی پېشبینی خویدا بچیته وه به جوړیک كه له گهل پیدراوه كانی ئەهه دهقه بگونجیت. ئەمهیه كه گوړانکاریی ئەرینی له ئاسۆی پېشبینی خوینهر كه دا دروست دهكات.

ته وه ره ی ستههه: هونه ره جوانکاریه كان و روئیان له گوړانی ئاسۆی پېشبینی خوینهر دا

زانستی یان هونه ری جوانکاری لقیکی زانستی په وانینییه و روئیکی گرنه و کاریگر له جوانکردنی ده بریندا ده بینیت و جوړیک له جوانی به وشه و واتا له ده بریندا ده به خشیت ”جوانکاری به شیوهیه کی گشتی له و ره گهز و ده ستوورانه ده دوئی كه لایه نی هونه ری و جوانی ئەهه دهه پوون ده كه نه وه“ (گه ردی، ۱۹۷۵، ۱). وهك ده ریشه كه ویت هونه ره كانی جوانکاری له دوو لایه نه ده ده كه ون، جوړیکیان تابه ته به لایه نی رووخسار و شیوهی ئەهه بییه وه. جوړه كهی تریان تابه ته به ناوه پوکی ئەهه بییه وه (گه ردی، ۱۹۷۵، ۱)؛ واته لایه نی جوانکردنی وشه و واتای دهق ده گرته وه.

په خنه گران و په وانینییه كان سوربوون له سهه باه خدان به (خوینهر) وه رگر، ئەویش له میانی جه ختکردنه وه له سهه هندیك دیاردهی په وانینییهی كه روئی به چاویان له زیندوو كرده وهی هوشیاری و ناگیی خوینهر و به دیه پنانی به شداریه کی کارایانه و ئەرینیانهی خوینهر هه بووه له پرۆسهی داهینانی ئەهه بیدا و دووریان خسته توه له هه ره وەرگرتنکی ئەرینیانهی دهق كه زورچار خوینهری تی ده كه ویت و دووره له زیندوویتی و وروژاندن، لهه بواره شدا به شیک له په خنه گران و په وانینییه كان ئامازه یان به هندیك لایه نه داوه، وهك: وروژاندن، نامبوون و پېخوشبوون و سهه بربوون و له ناكای و هاندان و هه ژاندن، كه له كاتی وه رگرتنی ده قدا روئیکی گه وره یان له به ره مه پنانی چپژ و سوود ههیه (الزیود، ۱۴۲۳، ۴۳۰). په وانینییهی (كه جوانکاریش لقیكه لهه) وهك زانستیك له پیوه ندیه كانی ناوه وهی دهق ده كوئیته وه و لهه میانه دا له گهل زمان پیوه ندی ده به ستیت، جا دهقه كه سهه

په ره نه گیک له وشه ههیه و خوینهر دال و مه دلویان ده زانیت؛ واته خوینهر وشه و واتا كهی ده زانیت. ئەهه ریش خوینهر كه خوینهر و وه رگریکی ئەهه ب بیت و خوولیای خویندنه وهی دهقی ئەهه بی (به هه موو ژانره كانیه وه) بیت، ئەهه ئاسایه تا پادهیه کی باش شاره زایی مه دلولی زوړیک لهه نیشانانهیه كه له دهقه كاندا به كار هینراون و مه لولی به پیی سیاقی به كار هینانیا ن ده گوړیت، بویه په نه گ بیت كوومه لیک نیشانه لای خوینهر هه ره به كه یان مه دلویکی دیاریكراویان هه بیت و خوینهر كه بهه مه دلوانه راهاتیت و لای ئاشنا بیت و واتای نیشانه كان لای خوینهر سووا بیت له ئەجمای زور به كار هینانیا ن له دهقه كاندا، بویه كاتیک خوینهر كه ئەهه نیشانانه (بو نوونه) له دهقیکی شیعریدا ده خوینیته وه كه هه مان ئەهه مه دلوانه یان ههیه كه له میشك و زهینی خوینهر كه دا هه نه، ئەهه ئەهه هه هه هه هه گوړانکاریه ك له ئاسۆی پېشبینی خوینهر كه دا دروست ناكات و خوینهر له تیگه یشتتی واتای دهقه كه كیشهی نابیت و تووشی حالتهی سهه سورمان و دهسته وهستان نابیت بهرامبهر دهقه كه، به لام كاتیک ئەهه نیشانانه له دهقیکی تر دا ده بینیت و دهقنوس مه دلولی جیاوازتر لهه مه دلوانه ی له زهینی خوینهر كه دا هه نه لهه نیشانانه دا بار كرده وه و واتای تری پی داون كه زور دوورن لهه مه دلوانه ی پیشتر هه یانبوه، ئەهه خوینهر په كسهه بی وردبوونه وه و تیرمان و لیکدانه وهیه کی قوول له واتا نویه كانی نیشانه كان ناگات، چونكه هه مان ئەهه واتابه نین كه له ئاسۆی پېشبینی خوینهر كه دا ههیه، به لكو واتابه کی جیاوازتره و خوینهر پیی ئاشنا نییه و لای نامویه و پېشبینی واتای لهه جوړه نه كرده وه. بو نوونه ده شنی له دهقیکی شیعی سوئیگه ریدا باسی دلداری و عیشق و سوتان له دووری یار و ئافهت و مهی و ساقی و سهه رخوشبوون و هتد كرابت، به لام لیره دا و لهه جوړه شیعرانه دا مه به سهه كه دلداریی ئافهت یان مه خواردنه وه و سهه رخوشبوون نییه، وهك ئەهه ی له شیعی دلداری و مه پنو شیدا ههیه، به لكو ئەهه نیشانانه له شیعی سوئیگه ریدا واتای تریان لی باركراوه و مه دلولی تریان پی دراوه، كه خوینهری ئاسایی لیان تی ناگات و چونكه

مهسه لهی میکانیزمه کانی وه رگرتنی دهق دراوه؛ بو ڤهونه ئه م تپروانینه لای په وانبیزه کان بوونی هه یه. ئه گهر هاتوو دهق له گه ل (مقتضی الحال) یه کی گرته وه، ئه وا له نیوان ئاسوی دهق و ئه وهی دهق پیشکەشی کردوو له گه ل ئاسوی پیشبینی خوینەر هاوته رین و کیشه بو ئاسوی پیشبینی خوینەر دروست نابیت، به لام ئه گهر دهقه که له میانی ئه و لادانه ی تیدایه له (مقتضی الحال) لای دا؛ واته ئه وهی خوینەر پیشبینی دهکات و نه بوو، ئه وا په گه زی له نا کاوی و سه رسوپمان لای خوینەر و وه رگر روو ده دات، که هانی خوینەر ده دات ئه و لادانه بدوزیته وه به پشتبه ستن به ئاسۆیه ک که له توانیدا هه بیته له و واتایه تییگات که دهقه که له خووی گرتوو (محمد، ۲۰۱۰، ۱۶۷-۱۶۸). ئه مه ش له بهر ئه وهی دهقه که شتیکی پیشکەش کردوو که له گه ل ئاسوی چاوه پروانی خوینەر که دا یه ک نییه و لیک دوورن، بویه ”سه رچاوه ی سه رسوپمانی یه که م که سه رچاوه ی چیژی ئیستاتیکیه له بنه ره تدا بو چه ندیتی لادانی به ره مه هه هونه ریه که له گه ل ئاسوی چاوه پروانی وه رگر ده گه رپته وه” (مجموعه من الكتاب، د.س.ط، ۱۱۱)؛ که واته چه نده رپژه ی لادانه که به هو ی هونه ره کانی په وانبیزه ی و جوانکارییه وه له دهقه که زیاتر و هونه ریتر بیته، ئه وه نده زیاتر دۆخی سه رسوپمانی و پیشبینی نه کردن لای خوینەر که کان ده ورووژینیت و به مه ش ئاسوی پیشبینیه کانیا ن ده گو رپت. ئاشکرایه که هونه ره جوانکارییه کان رۆلێکی کاریگه ر و به رچاویان له مه سه له ی لادان له نه سه قی ده برین هه یه، به راده یه ک که زورجار ئه م هونه رانه ده برینی و دیننه کایه وه که له و ده برینانه دا جوانی و هونه رکارییه کی وای تیدایه، یان به هو یانه وه شاعیر وینه ی شیعی و داده هینیت خوینەر تووشی سه رسوپمانیه کی زور ده کهن، که ئه سته مه خوینەر بتوانیت له یه که م و دووم و چه ندین جار خویندنه وه شدا له په یامی دهقه که تی بگات، ئه مه ش واده کات زورجار ئاسوی پیشبینی خوینەر بکه ویته ژیر پرسیاره وه. هونه ره جوانکارییه کان هو کارێکن بو به رزکردنه وه ی ئاستی شیعییه تی زمانی دهق، به مانایه کی تر ئه م هونه رانه و ده کهن زمانی دهق له دۆخی ئاساییه وه به ره و

به هه ر ژانریکی ئه ده بی بیته. گرنگ کارلیک کردنیه تی له گه ل زمان و پیکهاته که ی، چونکه په وانبیزه ی به کایه ی گشتی زمان په یه وه سته که له هه موو ژانره کاندایا هابه شه. به شیخ له په وانبیزه ی ده چیته بواری (لادان)، جا لادانه که زمانی بیته، یان ده لالی. ئه م لادانه له شیواز و ئاخوتنی ئاسایی، په وانبیزه ی ده سازینیت و به های دهق به رز ده کاته وه و شیعییه ت داده هینیت (خوشناو، ۲۰۱۰، ۳۵-۳۶). لادان له زمانی ئاسایی له سه ر ئاستی زمان و ده لاله ت جو ریک له جوانکاری و شه یی و واتایی دروست ده کات، که ده بیته هو ی ئه وهی زمانی دهق له زمانی ئاسایی پوژانه و زمانی زانستی به رزتر بیته وه و جوانی و هونه رکارییه کی کاریگه ر و به چیژ بیته کایه وه که کاریگه ریه کی راسته و خو ی به سه ر خوینه ره وه هه بیته. به شیخ له هونه ره جوانکارییه کانی سه ر به په وانبیزه ی له میانی ئه و لادانه ی که له زمانی شیعییدا دروستی ده کهن، جو ریک له شیعییه ت به زمان ده دهن و وا ده کهن واژه و ده برینه کان ئاسایی نه بن و له واتای راسته و خو و ئاشکرا و ئاسایی دوور بکه ونه وه، به جو ریک که زورجار خوینەر تووشی سه رسوپمان و چه په سان ده کهن که له ئاست تیگه یشتن له واتای دهقه که دوش دامینیت، به مه ش ئه م هونه رانه و ده کهن پرۆسه ی گه یاندنی و اتا و په یامی دهق راسته و خو ی به خوینەر نه گات، به لکو خوینەر هه ول ده دات به کو کردنه وهی زانیاریی زیاتر له بهاره ی کو د و نیشانه کانی دهقه که و چۆنتی ریزکردنیان له پال یه کتری و گو رانی مه دلوله کانیا ن و زیاتر وردبوونه وه له وهی دهقه که ده یه ویت بیگه یه نیت به په یامی دهقه که بگات، که زورجار ئه مه له و دهقانه ی هونه ره جو راو جو ره کانی په وانبیزیان تیدا به کار هی نراوه لیکدانه وه و رافه کردنی و اتا کانیا ن کاریکی ئاسان نییه و پیوستی به هه ولی زیاتره. ئه وهی تیمه لیره دا مه به ستمانه له و هه ول و کو ششه ی خوینەر له لیکدانه وهی شیعی له م جو ره دا ده ینو ییت بریتیه له و ئاسوی پیشبینیه ی که پیشوه خته لای خوینەر بوونی هه یه و به هو یه وه رووبه رووی دهق ده بیته وه. ئه م حاله ته له په وانبیزه ی کوندا هه سته ی پی کراوه، به تاییه ت کاتیک له توینینه وهی په وانبیزیدا بایه خ به

دووهم مەبەستە. بۆیە دەربەرین لە پۆشیندا سەر لە خۆینەر دەشیۆنیت (محمد، ٢٠١٠، ١٧٣)، لەوێ بە واتای مەبەستدار بگات لە دەقە کەدا.

(شیخ پەزای تالەبانی) دەئیت:

گەرچی فەقیر و موفلیسە شیخ مامە سألحم
نەمدی کەسێ وەکو ئەو ساحیبی کەرەم
میوانی بووم نان و کەرەیی نایە بەر دەم
ئێستاش بەبێ موداھەنە مەمنونی ئەو کەرەم

(شیخ پەزا، ٢٠١٠، ١٥٣)

ئەگەر سەیری ئەم چوارینە شاعیر بکەین، دەبینین وشە (کەرە) ی لە نیو دەیری سێیەم و چوارەم بەکار هێناوە، کە دوو واتای هەیە، واتایەکیان بریتییە لە (کەرە) یە وەکو جۆریک لە پێخۆر لەبەر دەمی شاعیر دانراوە بۆ خواردن کە ئەمەیان واتا نزیکە کە یە. واتاکە تری بریتییە لەوێ شاعیر (شیخ مامە سألحم) بە (کەر) دانراوە لە دەربەرینی (مەمنونی ئەو کەرەم) و ئەمەیان واتا دوور و راستەقینە کە یە، بۆ ئەوەش کە ئەم پیاوێ یان هەر کەسێکی تر نەزانیت کە شاعیر مەبەستی (شیخ مامە سألحم) واتاکە بە وشە (کەرە) پۆشیووە، جگە لەمەش (بە بێ موداھەنە) وەکو قەرینە یە ک وایە کە مەبەستی واتا دوورە کە یە. ئەمە جۆریکە لە سەرلێشێواندن خۆینەر (بە تاییە تیش خۆینەر) کە شارەزایی پەوانبێژی نەبیت و ئاسۆی چاوەروانییە کە لە ناست ئەم هونەرە جوانکارییە نەبیت، چونکە خۆینەر یە کسەر و راستەوخۆ پێشبینی ئەم واتایە ناکات و تەنانەت ئەگەر لێشی ورد بێتەو هەر تووشی گرفت دەبیت، هەر چەندە هەولێ لێکدانەو بەدات، هەر دوو واتاکە خۆیان دەسەپین و خۆینەر لە ئێوان هەردوو واتاکە دا دادمینیت و تا بە تەواوی بۆی یە کلا نەبیتەو مەبەست کام واتایە و شاعیر مەبەستی چییە؟ ناتوانیت بریار بەدات لە مەبەستە کە، بۆیە ئەم پۆشینە لێرەدا "سەر لە وەرگر دەشیۆنیت و بەلارێیدا دەبات تا بیرکردنەوێ تیز بکاتەو بۆ ئەوێ درک بە واتای مەبەست بکات" (محمد، ٢٠١٠، ١٧٣). ئەمەش جۆریک لە سەرپەرمان و واقعی پرمان لای خۆینەر دروست دەکات و کاتێک خۆینەر لێی تی دەگات ئەوکات چێژی ئیستاتیکی دیتە دی.

شعیریەت و ئیستاتیکیەت هەنگاو بنیت و لە زمانە ئاساییە باوە کە ی پۆژانە دوور بکەوێتەو و دەربەرینە کان لە ئاساییەو ببنە دەربەرینی شعیرنامیز و بە واتای تازە و نوێ بارگای کرابن و هەست و سۆزی خۆینەر رابکێشن و چێژی ئەدەبی پێ بەخشن، بەلام ئەم هەست و سۆز ورووژانە و چێژەخشینەش لە چ کاتێکدا روو دەدات؟ لەو کاتە خۆینەر ئاوتە دەقە کە دەبیت و بە دروستی لێکی دەداتەو و نەپێیەکانی ئاشکرا دەکات و واتا شاراوەکانی دەخاتە روو، واتە کاتێک خۆینەر ئاسۆی پێشبینیە کە ی دەگە یە نیتە ئەو ئاستە دەقە کە ی پێ قبوڵ بکریت و ئەو پێوەر و زانیاری و گریمانانە ی لای خۆینەر هە یە لەبارە ی هونەرە پەوانبێژیە کان و تەکنیکەکانی تری دەق بتوانیت گرتی کوێرەکانی دەقە کە بکاتەو.

بەشی دووهم: پۆلی هەندیک لە هونەرە جوانکارییە کان لە گۆرانی ئاسۆی پێشبینی خۆینەر (بە مۆنە ی شعری چەند شاعیریکی کلاسیزیمی کوردی)

- پۆشین (التوریة)

هونەرێکی جوانکارییە و پۆلیکی گرنگی جوانکردنی لایەنی واتاییە. یە کێکە لەو هونەرانیە کە پێچەوانە ی قسە ی ئاسایی دینیتە کایەو و خۆینەر بە ئاسانی پێشبینی حالەتە کە ناکات، لەبەرئەوێ بریتییە لە واژە یە ک دوو واتای هە یە: واتایەکی دوور و واتایەکی نزیک "کە دەلێین واتایەکی دوور، مەبەست ئەوێە کە پیاو درەنگ بۆی دەچێ و نەختی لێکدانەوێ پێ دەوێ .. بەلام کە دەلێین مانایەکی نزیک مەبەست ئەوێە کە گوێگر یان خۆینەر هەر زوو بۆی دەچێ و وەری دەگرتی" (گەردی، ١٩٧٥، ٨٠). جا ئەوێ لێرەدا لە پۆشین گرنگی بریتییە لە (واتا دوورە کە) کە لەرپی نیشانە یەکی پۆشراووە دەزانریت واتا دوورە کە مەبەستە، ئەو واتایە کە خۆینەر لە سەرەتادا پێشبینی ناکات و چاوەرپی ئەو نییە ئەو واتایە بەدات بە دەستەو. بۆیەشە ناوئراو (پۆشین) چونکە وەهم و خەیاڵیک لای خۆینەر دروست دەکات، لەبەر ئەوێ لە کاتی وتنی واژە کە یە کەم شت بە زەینی خۆینەر دا بیت واتای یە کە مە نە ک دووهم، بۆیە خۆینەر وا هەست دەکات شاعیر مەبەستی واتای یە کە مە، لە کاتێکدا واتای

لیره دا وشه ی (گۆل) چه ند جارێک دووباره بۆته وه:

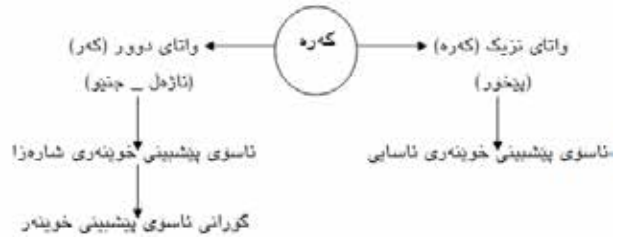
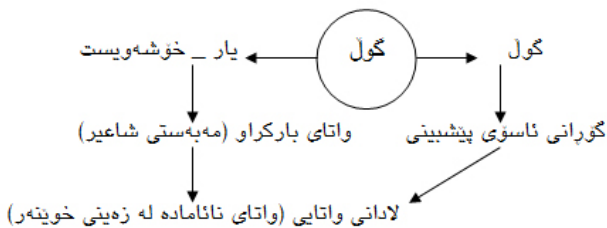
گۆل گۆلی بووه: به هاره

تالب به گۆل به: گۆلت بوئ

گۆل: یار و خوشه ویست

گۆل: گۆل وه ک پرووه کیک

ئه وه ی لیره دا گرنگه ئه وه یه که له بابته ی ره گه زدۆزیه که دا وشه ی (گۆل) دوو جار هاتووه و ئه وه مان یاد ده خاته وه که دوو گۆل هه بن و ئه م دوو گۆله له سه ر دوو چل به دیار به که وه وه ستابن و به ده م کزه باوه ورده ورده سه ر بۆ یه کتر لار بکه نه وه، به لام له راستیدا وانییه، ئه م دوو وشه یه هه ر یه که یان واتایه کمان ده داتن. یه که میان بۆ دلخواز (یار) خوازاوه، ئه وه ی تریشیان (گۆلی به هاره) (گه ردی، ١٩٧٥، ١٠). خوینهرێکی ئاسایی که شاره زایی هونه ری ره گه زدۆزی نه بیته پیشبینی ئه وه ده کات که هه ردوو وشه ی (گۆل) هه مان واتایان هه بیته. له کاتیکدا وشه ی گۆل جگه له و واتا فره نه نگییه ی که هه یه تی، له شیعردا به واتای (یار و خوشه ویست) یش دیت. بۆیه خوینهر ”پیشبینی هه مان واتا ده کات، به لام به شتیکی جیاواز له وه ی پیشبینی ده کرد سه ری سوڤ ده میتیت، به وه ی ده بینیت واژه ی دووهم له رووی واتاوه له گه ل واژه ی یه که م جیاوازه“ (محمد، ٢٠١٠، ٧٤). ئه مه ش له گه ل ئاسۆی پیشبینی خوینهر یه ک ناگرته وه، بۆیه ده بیته هۆی گۆرانی ئاسۆی پیشبینیه که ی. له فره نه نگی خوینهرێکی ئاساییدا (گۆل) ته نیا یه ک واتای هه یه که پرووه کیکه و بۆ جوانی و مه به ستی تر به کار ده هیتریت، به لام کاتیک ئه م وشه یه بۆ (یار و خوشه ویست) ده خوازیته و به واتایه کی تر بارگاوی ده کریت، ئه مه بۆ خوینهر ئاسایی نابیت، چونکه ئاسۆی پیشبینی خوینهره که به مه ئاشنا نییه خوینهر راسته وخو پیشبینی ئه و واتایه بارکراوه ی سه ر وشه ی گۆل ناکات.

ئه و واتایه ی سه ره تا له زهینی خوینهردا جینگه ره ده بیته بریتیه له واتا نزیکه که، دواتر که خوینهر هه ول ده دات و خوئی به لیکدانه وه ی واتا که وه سه رقالم ده کات و بۆی ده رده که ویت که واتا دووره که مه به سه ته، لیره وه واتا دووره که له زهینیدا جینگه ره ده بیته و به مه ش ئاسۆی پیشبینی خوینهر ده گۆریت.

- ره گه زدۆزی (الجناس)

ره گه زدۆزی بریتیه له وه ی ”که دوو وشه یان پتر بیتی، له پرواله تدا وه کو یه ک وا بن یا به یه ک بچن، به لام هه ر یه که یان واتای تاییه تی خوئی هه بیته که جودا بی له واتای وشه کانی تر“ (گه ردی، ١٩٧٥، ٧). ره گه زدۆزی وه ک هونه ریکی جوانکاری رۆلێکی به رچاوی له فریودانی زهینی خوینهر و به لارێدا بردنی بیری خوینهر و سه رلێشه یواندنیدا هه یه. هونه ریکه هه مه شه ”سه ریچی ئاسۆی پیشبینی وه رگر ده کات، له به ره ئه وه ی وه رگر له دووباره بوونه وه ی دوو وشه وه کو یه که که پیشبینی هه مان ده لاله ت ده کات“ (محمد، ٢٠١٠، ١٧٤)، له کاتیکدا هه ردوو وشه که له واتا و ده لاله تدا جیاوازیان هه یه و خوینهر له سه ره تادا پیشبینی ئه و جیاوازییه ناکات. بۆیه ئاسۆی پیشبینی خوینهری ئاسایی، یان خوینهرێک شاره زایی هونه ره ره وانبێژییه کان به گشتی و هونه ری جوانکاری ره گه زدۆزی به تاییه تی و زمانی شیعری کلاسیزمی کوردی نه بیته، ناتوانیت له گه ل یه که م خویندنه وه دا درک به وه بکات هه ر وشه یه ک بۆ واتایه کی جیاواز به کار هاتووه، ئه گه رچیش له پرواله تدا وه کو یه ک وا بن.

(نالی) ده لیت:

دونیا که گۆل گۆلی بووه قوربان ئه تۆش وه ره تالب به گۆل به قهیدی چی یه گۆل گۆلی بوئی

(نالی، ١٩٧٦، ٦٩٩)

- جوانی بایس (حسن التعلیل)

ئەم هونەرە جوانکارییە بریتییە لەوەی شاعیر ھۆی بوون و روودانی دیاردە و شتەکانی دەوربەری خۆی بەشیوەیەکی شاعیرانە و دوور لە لۆجیک و عەقڵ باس بکات و لە ھۆکارە راستەقینەکانی بوون و روودانی ئەم دیاردە و شتانە دوور بکەوێتەو، کە ئەمەش جوانی و دانسقیی بە بوون و روودانی دیاردە کە دەبەخشیت و واتاکە ی جوانتر دەکات و چێژێکی ئموونەیی دەبەخشیت. ئەمەش دەچیتە نێو جوانکاریی و اتاییەو. جوانی بایسیش یەکیکە لەو هونەرە جوانکارییانە یە ھەمیشە سەرپێچی ئاسۆی پیشبینی خۆینەر دەکات و دەبیتە ھۆی گۆرانی ئاسۆی پیشبینی خۆینەر، چونکە خۆینەر ھەرگیز پیشبینی ھۆکارێکی وا ناکات کە شاعیر بۆ دیاردە و رووداوەکانی دینیتەو، چونکە پەنگییت خۆینەر ھۆکاری لۆجیکی و راستەقینە ی دیاردە و رووداوەکان بزانیت، بەلام کاتیک شاعیر لە شیعردا ھۆکار و لیکدانەو ھە تری بۆ دینیتەو ئەمە لەگەڵ ئاسۆی پیشبینی خۆینەرەکان ناگونجیت و بەمەش خۆینەر تووشی سەرسورمان دەکات، چونکە ”کاتی بەرھەمیکی نوێ دیتە کایەو، وەرگر بەپێی ئاسۆی پیشبینی خۆی چاوەرپێ ھەندیک وەلامی لی دەکات، جا ئەگەر بەرھەمە کە ئەو وەلامانە ی کە وەرگر پیشبینی دەکرد پێی نەبوو، بەلکو کۆمە لیک پرساری نوێی ورووژاند، ئەو بەرھەمیکی سەرکەوتوو و دەبیتە ھۆی گۆرانی ئاسۆی پیشبینی و چەشە ی ئیستیتیکی“ (عیید، ٢٠١٣، ٩٢). جوانی بایسیش ئەو وەلامانە نادات بە خۆینەر کە پیشبینیان دەکات، بەلکو ھەندیک بابەت لای خۆینەر دەورووژنیت کە بۆ خۆینەر و وەرگرەکانی نوین.

(حاجی قادری کۆیی) شاعیر دەلیت:

ئە ی مەھی دوو ھەفتە تا شەمس و قەمەر تۆیان نەدی
دانه گیرسان ئەو میسالی ئاگر ئەمیان گر نەبوو

(حاجی قادر، ١٣٩٠، ١١٤)

ئەو ھە ی لە ئاسۆی پیشبینی خۆینەرە ھە یە سەبارەت بە خۆر و مانگ ئەو ھە یە کە خۆر و مانگ وە ک دوو دروستکراوی خوای گەورە لە ئاسمانن و یەکیان یەکیان بە رۆژ رووناکییەکی بە ھیز و درەوشاوە و گەرمی دەدات و

ئەو ی تریان لە شەودا پەونەق و رووناک ی و جوانییەکی بی وینە ی ھە یە، کە چی کاتیک ئەم دیرە شیعەرە ی (حاجی قادری کۆیی) دەخوینیتەو ئاسۆی پیشبینیە کە ی لەگەڵ ئەو ھە ی شاعیر لەم بەیتەدا خستوو یەتیە روو ناکۆک و دژە و خۆینەر تووشی سەرسورمان دەکات و خۆینەر پیشبینی لیکدانەو ھە یەکی لەم جوړە بۆ ئەم دوو دیاردە یە ناکات، چونکە شاعیر لیرەدا پەونەق و رووناک ی و داگیرسان و شەوقی خۆر و مانگ بۆ ئەو دەگەرینیتەو کە خۆر و مانگ کاتیک رووخساری جوان و شوخ و بە پەونەقی یارە کە ی شاعیریان بینیووە (کە شاعیر دەرپرنی (مەھی دوو ھەفتە) ی بۆ خواستوو، کە ئەمەش دیسانەو گۆران لە ئاسۆی پیشبینی خۆینەر دروست دەکات) وە ک ئیرە یی پیردن و پیشبرکییە کیش لەگەڵ جوانی یار ئەمانیش یەکیان وە ک ئاگر ئاسا داگیرساوە و ئەو ھە ی تریان گری گرتوو. خۆینەر پیشبینی لیکدانەو ھە یەکی لەم جوړە بۆ ئەو دوو دیاردە یە ناکات، چونکە ئەو ھە ی لە زەین و عەقڵی خۆینەرەدا جیگیرە لیکدانەو لۆجیکی و زانستیە کە یە، بۆ یە کاتیک ئاسۆی ئەم دیرە لەگەڵ ئاسۆی پیشبینی خۆینەر یە ک ناگریتەو، خۆینەر ناچارە گۆران لە ئاسۆی پیشبینیە کە یدا بکات و لەگەڵ ئەو جوړە لیکدانەو ھە ی شاعیردا بیگونجینیت یان ھاوتای بکات بۆ ئەو ھە ی پرۆسە ی گە یاندنی بیتە دی و چێژی ئیستاتیکی روو بدات؛ کەواتە ئەم دیرە شیعەر لەمیان ی ئەو هونەرە جوانکارییە ی کە تیدا بە کار ھینزاوە، رۆلی لە گۆرانی ئاسۆی پیشبینی خۆینەرەدا ھە یە.

- موشاکە لە (المشاکلة)

یەکیکی ترە لەو هونەرە جوانکارییانە ی پێچەوانە ی ئاسۆی پیشبینی خۆینەرە و حالەتی نااسایی لە زماندا دروست دەکات، ئەمەش لەبەرئەو ھە ی موشاکە لە بریتییە لە باسکردنی شتیک یان بابەتیک بە زمانیکی غەیری خۆی یان بە دەرپرنی غەیری خۆی، ئەمەش لەبەرئەو ھە ی ئەم شتە یان ئەم بابەتە کەوتۆتە ھاو لیتی لەگەڵ ئەم جوړە دەرپرن و زمانەو، جا ئەمە بە دروست یان بە خەمڵاندن بیت (محمد، ٢٠١٠، ١٧٦).

(حەمدی) دەلیت:

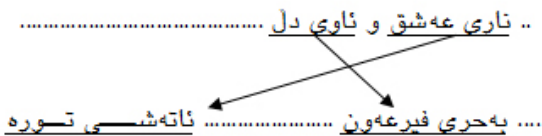
- پیچ و پهخش (الف و النشر)

ئه م هونه رهش به کیکه له و هونه ره جوانکاریانه ی پیچه وانه ی ئاسۆی پیشینی خوینهره و بریتیه له وه ی که ناوی چهند وشه یه که به دوای یه که وه بئیت و له ته که یه کتریان دابنیت، پاشان به قه د ئه وان وشه ی تر بئنی که پیوه ندییان به و وشانه ی پیشه وه هه بئیت، بئ ئه وه ی دیاری بکریت کام وشه بۆ کام وشه ده گه پرته وه، چونکه خوینهر ده توانیت هه ر وشه یه که بۆ ئه وه باته وه که پیوه ندی پیوه ی هه یه. ده بئیت ژماره ی وشه کانی هه ردوو به شی گوته که ش وه ک یه ک بن (عبدالله، ٢٠١٣، ٩٦).

(نالی) ده ئیت:

به ناری عه شق و ناوی دل جه سه د وه ک حه زره تی موسا
ته ریقی به حری فیرعه ون و ره فیقی ئاته شی توره
(نالی،)

شاعیر له م دیره دا و له نیوه دیری یه که مدا دوو ناوی هیناوه که (نار) و (ئاو)ن، پاشان له نیوه دیری دووه مدا (به حری فیرعه ون) و (ئاته شی تور) ی هیناوه ته وه، که پیچ و په خشه یه کی نارپیکه. (نار) له گه ل (ئاته شی تور) و (ئاو) له گه ل (به حری فیرعه ون) هاتووه، به لام به شیوه یه کی نارپیک، چونکه له نیوه دیری دووه مدا هه ردوو وشه که به ریز به رامبه ر دوو وشه که ی نیوه دیری یه که م نه هاتوون، به لکو جیگۆرکییان پئ کراوه.

لیره دا ئه رکی خوینهره که وشه کان له هه ردوو نیوه دیره که دا بۆ یه کتر بگه رینیته وه، ئه مه ش ده بئته ئه رکیکی قورس بۆی چونکه ”بیر و زهینی خوینهر زه حمه تی ده کیشیت له به یه که وه په یوه سترکردنی پیچ و په خشه که، جا ئه گه ر گه یشته نامانجه که ی ئه وا خوینهر چپژ ده دۆزیته وه“ (محمد، ٢٠١٠، ١٧٦-١٧٧). بۆیه هه رچه ندی پیچ و په خشه که نامۆتر و نارپیکۆیکتر بئیت و سه ر له خوینهر بشیونیت و خوینهر ماندوو تر بکات ئه وا دانسه قه تر ده بئیت و ده بئته هۆی تیرامانی زیاتر و وا

کاشکن ئه وسه ئه سیری ده ستی ئینگلیسی ده بووم

نه ک بکه ومه داوی زولف و په رچه می پر پیچی یار

(حه مدی، ٢٠١٣، ١٧٩)

له م دیره دا دوو جوړ ئه سیری خراوه ته روو، هیچ پیوه ندیه کیان به یه کتریه وه نییه. شاعیر له نیوه دیری یه که مدا باسی ئه وه ده کات خوژگه ئه سیری ده ستی ئینگلیزه کان بوایه، عه قلی خوینهریش بۆ ئه وه ده پروات که ئیستا ده ئیت: به لام ئیستا بوومه ته ئه سیری ئه م ولاته که له ئینگلیزه کان خراپه تره، که چی که نیوه دیری دووه م ده خوینیته وه، شاعیر ده ئیت: نه ک بکه و قه یه ته دیلی زولفی یار! ئه مه خوینهر بۆ ئه وه ده بات که شاعیر به هه لهدا چوووه. شاعیر موشاکه له ی له نیوان دوو شتدا کردوو، که ئه وانیش (سو پای داگیرکاری ئینگلیزه کان) و (کاریگه ری په رچه م و زولفی یار) هه یه تی. ئه م دوو شته له گه ل یه کتر جیاوازن و بۆیه موشاکه له دروست بووه (عبدالله، ٢٠١٣، ١٠٢). شاعیر هاتووه که وتنه ژیر کاریگه ری زولفی یاری وه ک ئه سیری به وشه و ده رپینی غه یری خو ی ده رپرووه، که مه سه له ی ئه سیری ده ستی دوژمنه، چونکه هاوه ئیتیه که له نیوان ئه م دوو بابه ته دا هه یه. خوینهر که نیوه دیری یه که م ده خوینیته وه له ئاسۆی پیشینییه که پدا ئه وه لیک ده دریته وه که شاعیر په نگ بئیت به هۆی بیزاری و زولم و سته م و نادادی ئه و سه رده م و ولاته که ی، خوژگه ی به بنده ستی ئینگلیزه کان خواستوو، بئتاگا له وه ی شاعیر ئه م خوژگه یه به هۆی شتیکی تروه ده خوازیت، که ئه مه جیی سه رسورمان و نااسایی بوونه لای خوینهر، بۆیه هه رکه نیوه دیری دووه م ته واو ده کات، ئه وسه ده زانیت ئه م خوژگه خواستنه به بنده ستی دوژمن بۆ رزگار بوونه له ئیش و ئازاری عه شقی یار، به مه ش خوینهر پیشینی شتیکی له م جوړه ناکات و چاوه رپیه شاعیر شتیکی تری پئ بئیت که له ئاسۆی پیشینی خوینهردا ناماده بوونی هه یه، که چی شاعیر شتیکی تر ده ئیت و مه به ستی شتیکی تره، ئه مه ش ده بئته هۆی گۆرانی ئاسۆی پیشینی خوینهر.

ده کات له گه‌ل ئاسۆی پیشینی خوینهره کانیدا هاوتا نه‌بیت و گوڤان له ئاسۆی پیشینیاندا بکات.

- ئاراسته کردن (التوجیه)

یه کیکه له و هونه ره جوانکاریانیه ی پپچه وانیه ی ئاسۆی پیشینی خوینهره و لای (السکاک) پپی دهوتریت (التوجیه) و لای (ابن حجه الحموی) پپی دهوتریت (الإیهام)، که بریتیه له وهی قسه که ره قسه یه ک بکات نادیار و ئالۆز بیت و دوو واتای جیاواز و دژیه که هه‌لبگریت، به جوړیک له یه کتر جیان هکرینه وه و له قسه که شدا هیچ شت و ئاماژه یه که نه‌بیت که واتای مه‌به‌ست له واتاکه ی تر جیا بکاته وه، له به‌رئه وهی ئامانج بریتیه له شاردنه وهی بابه‌ته که له ئیوان هه‌ردوو واتادا (محمد، ٢٠١٠، ١٧٤). ئه و دوو واتایه جیاوازه ش که ده‌برینه کان هه‌یانه، ده‌کریت له‌نیوان (پیاوه‌ل‌دان) و (لۆمه‌کردن) دا بن، به‌لام نازانریت ئایا مه‌به‌ست پیاوه‌ل‌دانه یان لۆمه‌کردن و توانج تیگرته؟ یان ده‌کریت دوو واتایه که باسی هه‌ر بابه‌تیک بیت و له‌میانی ئه‌م بابه‌ته وه دوو واتای پپچه وانیه ی یه‌کتر ئاماده‌بیان هه‌بیت و خوینهر نه‌توانیت به ئاسانی بزائیت کامه‌یه مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی. بۆیه خوینهر له‌نیوان هه‌ردوو مه‌به‌ستدا سه‌ری لیده‌شیویت و له هه‌مان کاتیشدا ئاساییه خوینهر جه‌خت له‌سه‌ر هه‌ر مه‌به‌ستیکیان بکاته وه، چونکه له سیاقی ده‌برینه کاندا ئاماژه یه ک نییه خوینهر بۆ مه‌به‌ستیک به ته‌واوی ئاراسته بکات، چونکه هه‌ر له بنه‌ره‌تدا قسه‌که‌ر یان شاعیر مه‌به‌ستیتی بابه‌ته که به شاراوویی و نادیار بیه‌لێته وه.

(شیخ ره‌زای تاله‌بانی) ده‌لێت:

ره‌زاش له و نه‌سه‌به بیه‌خشه یاره‌ب چونکه قه‌ت نابی

گوئی بی خار و به‌حری بی بوخار و ئاگر بی دوود

(شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ٢٠١٠، ٥١)

ئه‌مه‌ دیری کو‌تایی شاعیری شاعیره، که تیدا باسی نه‌سل و نه‌سه‌ب و بنچینه‌ی خو‌ی ده‌کات له باب و بایرانییه وه تا ده‌گات به خو‌ی. سه‌رتاپای شاعیره که وا ده‌رده‌که‌ویت که پیاوه‌ل‌دانه به و نه‌سل و نه‌سه‌به، که چی له کو‌تاییدا شاعیر شاعیره که ی به‌م دیره کو‌تایی پی دینیت، که دیار نییه ئایا (شیخ ره‌زا) هه‌ر له سه‌ره‌تاوه

به و نه‌سه‌به گه‌شینه یان نا؟ ئایا له بنه‌ره‌تدا مه‌به‌ستی پیاوه‌ل‌دان بووه یان لۆمه‌کردن؟ ئایا که سانیک هه‌بووه له و نه‌سه‌له که شاعیر مه‌به‌ستی ئه‌و بوو بیت و لۆمه‌ی کردیت یان نا؟ چونکه له نیوه دیری دووه‌می دیری کو‌تایی شاعیره که دا ده‌لێت: خودایه مهوره که منیش له و نه‌سه‌لم چونکه هه‌رگیز گوئی بی درک و ده‌ریای بی هه‌لم و ئاگری بی دووکه‌لی نابی. ئه‌گه‌ر شانازی به و نه‌سه‌له‌ی خو‌ی بکات بۆچی داوای لێخو‌شبوون له خوای گه‌وره ده‌کات! له کاتیکدا بۆمان روون ناکاته وه که ئه‌وانه‌ی له نه‌سه‌له‌که‌یدا (درک و هه‌لم و دووکه‌ل) ن کین و بۆ شاعیر ئه‌م ده‌برینه‌نه به‌کار دینیت؟ به‌مه سه‌ر له‌به‌ری دیره‌کانی تری شاعیره که ده‌خاته ژیر پرسیاریکی ته‌مومژاوویه وه.

- به‌هه‌له‌بردن

بریتیه له و ده‌برینه‌ی که سه‌ره‌تا له میشکی به‌رامبه‌ردا واتایه ک دروست ده‌کات، به‌لام که قسه‌که‌ر قسه‌کانی ته‌واو ده‌کات، ئینجا به‌رامبه‌ره‌که‌ی بۆی ده‌رده‌که‌ویت، که به هه‌له‌دا چووه ئه‌گینا مه‌به‌ست به ته‌واوی پپچه وانیه ی ئه‌و واتایه‌یه که یه‌که‌مجار بۆی دروست بووه (عبدالله، ٢٠١٣، ١٣٢). به‌مه‌ش وه‌رگر له سه‌ره‌تا دا به ته‌واوی له مه‌به‌ستی به‌رامبه‌ره‌که‌ی ناگات، هه‌تا ئه‌وکاته‌ی به‌رامبه‌ره‌که‌ی به ته‌واوی مه‌به‌ستی قسه‌کانی بۆ وه‌رگر روون ده‌کاته وه، ئه‌وکات وه‌رگر له وه تیده‌گات که به‌هه‌له‌دا چووه. له شاعیریشدا هه‌مان حاله‌ت هه‌یه، کاتیک خوینهر له سه‌ره‌تاوه له مه‌به‌ستی شاعیر تی ناگات و له میشکی خویدا واتایه ک له قسه‌کانی شاعیر هه‌له‌ده‌هینجیت، دواتر که ده‌قی شاعیره که به ته‌واوی ده‌خوینیته وه و ده‌بینیت شاعیر مه‌به‌ستیک تری هه‌یه، به‌مه خوینهر تووشی شوک ده‌بیت و پیشینی ئه‌و مه‌به‌سته ناکات که شاعیر دواتر روونی ده‌کاته وه، به‌مه‌ش ئاسۆی چاوه‌روانییه که‌ی ده‌گو‌ریت.

(حه‌مدی) ده‌لێت:

هه‌وینی شیری سافی شاعیری حه‌مدی باسی شیخانه

ده‌ترسم ببیزرکینن که نابن قه‌ت به‌بی ئاشوب

(حه‌مدی، ٢٠١٣، ٢٥٤)

که ئهمهش خوینهر تووشی سه رسوپمان ده کات و خوینهر له سه ره تادا پیشینی ئه وه ناکات که وه سف بیته به لکو پیشینی لومه کردن ده کات، که چی وه سفه.

(شیخ رهزای تاله بانی) ده لیت:

خزمینه مه ده ن په نجه له گه ل عه شره تی جافا
میرووله نه چئ چاکه به گز قولله یی قافا
کئ بی له دلیرانی عه شایر که نه چوو بی
وه ک تیری ئه جه ل نووکه رمی جافی به نافا
خوینرێژ و شه ره نگیز و عه دو به ند و ته نومه ند
کامی که گه نه شیر له مهیدانی مه سافا

(شیخ رهزا، ٢٠١٠، ٢٠)

خوینهر کاتیک نیوه دیره کانی سه ره تا ده خوینته وه، وا هه ست ده کات شاعیر لومه ی عه شیره تی جافی کردوو، چونکه وا هه ست ده کات که کومه لیک سیفته و کرده وه ی خرابی کهسانی ئه وه هۆزه ی وه ک لومه یه ک خستۆته پروو، به لام دواتر گه ده لیت: (کامی که گه نه شیر له مهیدانی مه سافا)، خوینهر بو ی درده که ویت که ئه وه سیفته و کرده وانه ی شاعیر خستونییه ته پال پیاوانی ئه م عه شیره ته، بو ئه وه نییه که ناشیرینیان بکات، به لکو شاعیر به و کرده وه و سیفته تانه یان دلخۆشه و وا ده زانیت که پیاوانی ئه م عه شیره ته به هۆی ئه م کرده وه و سیفته تانه یانه وه یه که هه موویان شیر و ئازا و چاونه ترسن (عبدالله، ٢٠١٣، ١٤). لیره دا خوینهر له سه ره تادا به خویندنه وه ی دیره کانی سه ره تا یه کسه ر بیری بو ئه وه ده چیت که شاعیر مه به ستیتی هه جوی پیاوانی ئه م عه شیره ته بکات، بو یه هه موو گوته کانی سه ره تا ی شاعیره که به لومه کردن تیده گات و پیشینی ئه وه له م دیرانه دا ده کات، که چی که ده گاته نیوه دیری کۆتایی تووشی شوک ده بیته و ئه وه ی ئه و پیشینی ده کرد پیچه وانه ده بیته وه و خوینهر پیشینی ئه وه ی نه ده کرد که شاعیر مه به ستی په سن و وه سفکرنیکی ئه رینیانه بیته له پشتی ئه م سیفته و کرده وانه وه، بو یه ئه مه ی له نیوه دیره ی کۆتایی ئه م کۆپله یه دا خراوه ته پروو پیچه وانه ی پیشینی وه رگه.

خوینهر کاتیک ئه م دیره شاعیره ده خوینته وه، سه ره تا له نیوه دیری یه که م وا تی ده گات که سه رچاوه و هه وینی شاعیره کانی شاعیر باسی شیخه کانه و شاعیر به پیروزییان داده نیت و ئه وه واتایه ی له میشکدا گه لاله ده بیته، به لام دواتر که نیوه دیره که ی تر ده خوینته وه پیچه وانه ی هه لۆیستی یه که می بو درده که ویت، چونکه شاعیر له م نیوه دیره دا ئاسۆیه کی تر بونیاد ده نیت و پیشینی هه لۆیستیکی ته واو پیچه وانه ی هه لۆیستی یه که می پیشانی خوینهر ده دات، به وه ی که ترسی باسی شیخه کان شاعیره کانی بزرکینن و له که داری بکه ن، چونکه به لای شاعیره وه شیخه کان سه رچاوه ی کیشه ن له کومه لگادا. لویه ده بینین ئاسۆی ده ق و ئاسۆی پیشینی خوینهر له نیوه دیری دووه مدا یه کتر ناگرنه وه دوو ئاراسته ی پیچه وانه ن.

جەختی پیاوه لدان وه کو لومه (تأكيد المدح هما يشبه الذم)

بریتییه له وه ی شاعیر سه ره تا له به رگی لومه که لیک په سنی خراب بو شتیک یان بو که سیک ئاراسته ده کات، به لام پاشان به شیوه یه کی تر بریاری له سه ر ده دات و ده ریده خات که ئه وه گوته نه ی پیشووی که له به رگی لومه دا ده بیزان، نه ک به لایه وه لومه نه بووه، به لکو وه سف بووه (عبدالله، ٢٠١٣، ١١٤). ئهمهش یه کیکه له وه هونه ره جوانکاریانه ی ”پیچه وانه ی پیشینی وه رگه، بیر و زهینی وه رگر چالاک ده کات بو درک کردن به ده لاله ت” (محمد، ٢٠١٠، ٢) ی ئه وه گوته نه ی وه ک لومه کردن درده که ون و له بنه رته دا په سنی باشه و وه سفن به شیوه یه کی ئه ریئی،

- جه ختی لۆمه وه کو پیاوه لدان (تاکید الذم هما
یشبه المدح)

ئەمە یان پێچهوانە ی هونەری (جەختی پیاوه لدان وه کو
لۆمه) و بریتییە لەو دەرپرینە ی، که شاعیر تیبدا سەرەتا
بە باشی ستایشی شتیک یان یه کیک دەکات و پەسنی
دەدات، بەلام دواتر دەری دەخات که لە گوته که ی
مەبەستی لۆمە یە نه ک پیاوه لدان و وه سفکردن (عبدالله،
٢٠١٣، ١١٥). ئەمەش دیسانه وه پێچهوانە ی پێشبینی
خوینەرە، چونکه خوینەر لە سەرەتادا واده زانیت شاعیر
وه سفی شتە که یان که سه که به ئەرینی و باشه دەکات و
پیایدا هەلده لیت، که چی لەناکاو یکتا تووشی سەرسورمان
دەبیت و بۆی دەرده که ویت که ئەمە وه سف و پیاوه لدان
نییه و لۆمە یه و شاعیر لۆمە ی شتە که یان که سه که ی
کردوو، لە کاتیکدا خوینەر پێشبینی شتیک لەم بابەتە
نەبووه.

(حاجی قادری کوئی) دەلیت:

سوڤی وه ک تیشنه له زیکری هه تاو

سه د نوژی ده دا به کاسه ک ئاو

(حاجی قادری کوئی، ١٣٩٠، ١٩١)

شاعیر لە دێره دا سەرەتا وای پیشان دەدات که سوڤی
تەنانەت لەبەر هه تاو و گەرما ی هه تاو یشدا زیکر و یادی
خوای گه وره ده کات، به جوړیک به کاریگه ری ئەو هه تاو
و گەرما یه تینووی دەبیت، بۆیه کاتیک خوینەر نیوه دیری
یه که م دەخوینتیه وه وای بۆ دەچیت که شاعیر پەسنی
سوڤیه کان ده کات و ته قوا و زوهد و دنیا نه ویستی ئەوان
ده خاته روو، بەلام کاتیک نیوه دیری دووم دەخوینتیه وه
پێشبینی ئەوه ناکات که شاعیر ده لیت! چونکه شاعیر
لۆمە ی سوڤیه کان ده کات که له کاتی زیکر و یادی
خوای و عیاده تدا لەبەر هه تاو و گەرما دا ئەگەر گەرما یان
بوو و تینوویان بوو، ئەوا هه رچی عیاده ت و زیکر و
نوژیان هه یه ده یدن به یه ک کاسه ئاو تا بیخۆنه وه
و تینوویتیان بشکینن، که خوینەر لە سەرەتادا پێشبینی
ئەم هه لوڤسته ی شاعیر به رامبەر سوڤیه کان نەبوو،
به مەش ئاسۆی پێشبینیه که ی گۆرانی به سەردا دیت.

- گالته جار ی که مەبەستی لئی راستی بیت (الهلزل
الذي يراد به الجد)

بریتییە لە دەرشتی دیریک یان چەند دیریک ی شاعیر،
لە بەرگی گالته و گه پدا، بەلام لە ناواخدا مەبەستی
راستی و کاری جددی بیت، نه ک گالته و گه پ (عبدالله،
٢٠١٢، ١٣٥). ئەم هونەرەش پێچهوانە ی ئاسۆی پێشبینی
خوینەرە، چونکه خوینەر پێی وایه که شاعیر مەبەستی
گالته و گه پ، لەبەرئەوه ی شاعیرە که به شیوازیکی
گالته جار ی باسی بابەتە که ده کات، که چی شاعیر لە پشت
ئەم به گالته جار ی نیشانانی بابەتە که، مەبەستیکی تری
هه یه و ده یه ویت راستیه ک یخاته روو، که چی شیوازی
دەرپرینه کان جوړیک لە گالته جار یان پێوه دیاره. ئەمەش
دیسانه وه سەر لە خوینەر ده شیوینیت و وا ده کات خوینەر
میشک و بیری بخاته کار بوئه وه ی درک به و مەبەستی
راسته قینه یه بکات که له پشتی ئەو شیوازه گالته جار یه دا
هه یه.

شیخ رهزای تاله بانی ده لیت:

چونکه شاعیر زور بووه له م عه سره دا

بووه ته حه شری نیره که ره له م حو جره دا

(شیخ رهزای تاله بانی، ٢٠١٠، ١٧٧)

هەر خوینەر ییک ئەم دێره بخوینتیه وه واده زانیت شاعیر
گالته جارانه باسی شاعیرانی سەرده می خو ی ده کات، یاخود
ئاسایی وه کو به شیک له شاعیرەکانی تری خه ریکی گالته جار ی
و توانج گرتنه له م و ئەو، که چی به وردبوونه وه له م دێره
ئەوه دەرده که ویت که شاعیر مەبەستی گالته و گه پ نییه،
به لکو له بەرگیکی گالته ئامپزدا ئامازە به مەسه له یه کی جددی
ده کات له سەرده مه که ی خویدا، ئەویش بریتییە لە زۆری و
بۆری ژماره ی شاعیران، که ره نگه زۆریان هه ره به ناو شاعیر
بووبن و شاعیر کرچ و کال و دوور له داهینان و هونەرکاری
و چیژیک ی ئیستاتیکیانە شاعیریان نووسی بیت، ئەمەش
شاعیری ته نگه تاو کردوو و ناره زایی به رامبەر ئەم دیارده یه
دەربریه وه. ره نگه خوینەر راسته وخو پێشبینی ئەوه نه کات
که مەبەستی شاعیر گالته و گه پ و نوکته بازی نییه، بۆیه
پێشبینی ئەوه ناکات که له پشت ئەو شیوازی دەرپرینه وه
مەبەستیکی جددی هه یه که زه ره ری بۆ کۆمه لگا و ئەده ب و

رۆشنیبری میلیلهت هه بووه. بۆیه ده بیئت ئه رکی زیاتر بخاته سه ره زهین و بیر و میشکی تا مه بهسته راسته قینه که ی پشت گالته جارپیه که بدۆزیته وه، به مهش خوینهر ئاسۆی پیشبینی گۆرانی به سه ردا دیت.

ئه نجام:

له م توژی نه وه یه دا گه یشتینه ئه م ئه نجامانه ی خواره وه:

١. ئاسۆی چاره و رانی ئه گه رچی له کۆمه لپیک پیوه ر و گریمانه و زانیاری پیشوه خته وه پیک هاتوه و به دریزیای کات رۆلی له چۆنیتی وه رگرتن و وه لمدانه وه ی ده قدا هه بووه، که چی رۆلیکی گرنگ و سه ره کی هه یه له پیکه ئینانی چیژ و به های ئیستاتیکی خوینهر و تیگه یشتن و بونیادنانی واتا له ده قدا.
٢. به شیک له هونه ره جوانکاریه کانی وه ک (ره گه زدۆزی، پۆشین، پیچ و په خش، موشاکه له، جوانی بایس، به هه له بردن، جه ختی پیا هه لدان وه ک لۆمه و جه ختی لۆمه وه ک پیا هه لدان، گالته جار ی که مه به ست لی ئی راستی بیئت) کاریگه رییان له سه ر گۆرانی ئاسۆی پیشبینی خوینهر و وه رگه ره کان هه یه.
٣. مه سه له ی ئاسۆی پیشبینی خوینهر و گۆران یان نه گۆرانی له ره وانپیژی کۆندا له بابه تی (مقتضی الحال) هاتوه، که واته ره وانپیژه کان درکیان به وه مه سه له یه ک ردوه، به لām نه ک به وه زاروا یه و درێژدادریه ی که له تیوره که ی (یاوس) دا هاتوه.
٤. ئه وه هونه ره جوانکاریه یانه ی سه ره به جوانکاری و اتایین زیاتر کاریگه رییان له سه ر گۆرانی ئاسۆی پیشبینی خوینهر دا هه یه، به به راورد له گه ل هونه ره جوانکاریه وشه ییه کان.
٥. هه ره هونه ریکی جوانکاری به گویره ی چه ندیتی ئه وه لادانه ی له زمانی شیعره که دا هیناویه تیبه کایه وه، ریژه ی کاریگه ریه که ی بۆ سه ره ئاسۆی پیشبینی ده رده که ویت، بۆ نموونه هونه ره کانی (ره گه زدۆزی و جوانی بایس و پۆشین، ئاراسته کردن) زیاتر بیر و زهینی خوینهر به خۆپانه وه ماندوو ده که ن، ئه مهش له به رئه وه ی له سه ر ئاستی واتادا لادانه کان یان زیاتر و وردتره.

سه رچاوه کان:

- به زمانی عه ره بی
- کتب

١. بشری موسی صالح، نظریه التلقي (اصول و تطبيقات)، ط ١، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٩٩.
٢. حسن مصطفى سحلول، نظريات القراءة والتأويل الادبي و قضایاه، اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ٢٠٠١.
٣. شعبان عبدالحکیم محمد، نظریه التلقي في تراثنا النقدي والبلاغي، ط ١، دار العلم والایمان للنشر والتوزیع، کفرالشیخ، ٢٠١٠.
٤. عبدالناصر حسن محمد، نظریه التوصیل و قراءة النص الادبي، المكتب المصري، القاهرة، ١٩٩٩.
٥. مجموعة من الكتاب، نظریه التلقي (اشکالات و تطبيقات)، مطبعة النجاح، الدار البيضاء، د.س.ط.
٦. هانس روبرت یاس، نحو جمالیة للتلقي، ترجمة: د. محمد مساعدي، الطبعة ١، النایا للدراسات والنشر، دمشق، ٢٠١٤.
٧. هانس روبرت یاس، جمالیة التلقي (من اجل تأویل جدید للنص الادبي)، ترجمة: د. رشید بنحدو، ط ١، منشورات الاختلاف و ضفاف و دار الامان، ٢٠١٦.
٨. ولید قصاب، مناهج النقد الادبي الحديث (رؤیة إسلامیة)، ط ١، دار الفکر، دمشق، ٢٠٠٧.

المجلات العلمیة

١. عبد محمود عبد بشر، افق التوقع في شعر عمر بن ابی ربیعة، مجلة الجامعة العراقیة، ع: ٥٤، ج ١، د.س.ط.
٢. عبدالباسط الزیود، المتوقع واللامتوقع في شعر محمود درویش، مجلة جامعة ام القرى، ج ١٨، ع ٣٧، ١٤٢٧هـ.

القاموس

١. میجان الرویلی و سعد البازعی، دلیل الناقد الادبي.

به زمانی کوردی

کتیب

١. عه زیز گه ردی، ره وانپیژی له ئه ده بی کوردیدا (جوانکاری)، به رگی ٢، چاپخانه ی شاره وانی، هه ولیئر، ١٩٧٥.
٢. هیمن عومه ر خۆشناو، شیعریه تی چیروکی کوردی، چ ١، چاپخانه ی رۆشنیبری، هه ولیئر، ٢٠١٠.
٣. ئیدریس عبدالله، جوانکاری شیعری نوئی کوردی، چ ١، چاپخانه ی هیقی، هه ولیئر، ٢٠١٢.
٤. ئیدریس عبدالله، کۆوانه کانی ره وانپیژی، چ ١، چاپخانه ی مناره،

ههولێر، ٢٠١٣.

٥. ئه رخه وان محمد عبید، ئاویتته بوون و لیکدانه وه (نالی) به
نمونه، چ١، چاپخانه ی کاردۆ، که رکوک، ٢٠١٣.

• دیوانی شاعیران

١. حاجی قادری کۆبی، لیکۆلینه وه و لیکدانه وه: سه ردار هه مید
میران و که ریم موسته فا شاره زا، انتشارات کوردستان، ١٣٩٠.
٢. هه مدی، ئاماده کردنی: عبدالله خدر مولود، چ٥، چاپخانه ی
رۆژه لات، هه ولێر، ٢٠١٣.
٣. شیخ ره زا، ٢٠١٠.
٤. نالی، مه لا خدری ئه حمه دی شاهه یسی مکایه لی، چاپخانه ی
کۆری زانیاری کورد، به غدا، ١٩٧٦.

ملخص

في النقد الجديد والمعاصر ، يعتبر الاهتمام بالقارئ وتعامله مع النص وفهمه وتأويل أسرارهِ ومعانيهِ من أهم المسائل النقدية المعاصرة. ومن المسائل التي له ارتباط شديد بهذا الموضوع قضية الأفق التوقع للقارئ هو مفهوم صاغه Yaus وهو عبارة عن مجموعة من التجارب والافتراضات والمعايير والتنبؤات التي يستقبل القارئ النص من خلالها ويؤوله. ويمكن لنا ان نجد لهذا المنظور جذورا عند البلاغيين في دراستهم لآليات التلقي. فإذا جاء النص موافقا لمقتضى الحال احدث توافقا، وإذا انحرف عن مقتضى الظاهر ، احدث مفاجئة و دهشة للمتلقي تدفعه الى كشف هذا الانحراف ببناء افق ليتسنى له إدراك المعنى الذي يتضمنه النص. هناك كثير من الفنون البديعية لها اثر كبير في احداث دهشة و مفاجئة لدى القارئ و تخالف توقع القارئ و يفاجأ القارئ بخلاف ما توقعه، فيرى ان هناك خلاف بين افق النص و افق توقعه، حينها يتغير افق التوقع القارئ، لان القارئ يتوقع شيئا والنص يقول شيئا اخر.

الكلمات المفتاحية: علم البديع، افق التوقع القارئ، الية بناء المعنى، القارئ، النص.

Abstract

In new and contemporary criticism, attention to the reader, his dealings with the text, his understanding, and the interpretation of its secrets and meanings are among the most important contemporary critical issues. One of the issues that is closely related to this topic is the issue of the horizon. Expectation for the reader is a concept formulated by Yaus, which is a set of experiences, assumptions, criteria and predictions through which the reader receives and interprets the text. We can find roots for this perspective in the rhetoricians in their study of the mechanisms of reception. If the text comes in accordance with the requirements of the situation, it will cause agreement, and if it deviates from the apparent requirement, it will cause surprise and astonishment for the recipient, prompting him to discover this deviation by building a horizon so that he can realize the meaning contained in the text. There are many creative arts that have a great effect in surprising and surprising events for the reader and contradict the reader's expectation, and the reader is surprised other than what he expected, so he sees that there is a disagreement between the horizon of the text and the horizon of his expectation, then the horizon of the reader's expectation changes, because the reader expects one thing and the text says something else.

KeyWords: esthetic, the horizon of reader expectation, the mechanism of building meaning, the reader, the text.